

Passo doble în călcâi de rouă

Gerra Orivera

Lui Nik Rolea

să-mi pot strânge în pumn
dimineața pentru tine
adun visele neperisabile pereții nopții își dilată misterul
spre colțuri
din cauza supraaglomerării centrul nu mai e atractiv
instinctul de conservare îmbracă voaluri stranii
arunc în tencuială compostul rămas
din ultimele voluptăți care ne-au secat arterele de însetări
odată cu îmbrățișările parțial colorate voi reveni
cu o tușă mai simplă după viitoarea eclipsă

caimacul l-am lăsat pe buzele tale
balsam de neuitare
la ultimul reflux de ceruri gurii bucuriei
să nu-i crape viul

în urmă încă o enigmă cu ușile deschise invită la sinucidere

se va vedea cine are curajul să piară dilatându-și ochii
și să râdă exploziei

nu căuta să-mi tatuezi umbra
nuditățile mele trebuiesc decojite în smerenia palmelor
precum rugăciunile
doar parfumul lor îți vor impregna ochii
de-albastru
și de vibrația zborurilor
în excesul de ploi al cărnii renegate

pentru o certitudine
ți-afunzi palmele-n tristețe până la incandescență
zefirul din reverie nu-i destul de convingător
eu nu sting culoarea chiar de ți se pare
strălucirea fadă în pocal de floare
mi-e amnarul piele când
când m-arunc în sori brazdele de verde
vor da mărturie
sângelui de piatră ce plugar destoinic răscolește stepa
afânează pleoapa și dezleagă apa
în ritm de viori

nu-mi certa absența sute de marea se-nnoadă-n mine
tsunami de orb să nu-ți spargă țărul
îmblânez furtuna fulgerul
și gerul
și cer armistițiu de la mersul șchiop

să-nvelească perla
în siaj de taină risipim sămânța în genunchi de lume
și mai punem pene aripii din noi
fără să ne pese nu fără durere am scrumit văzduhul și cu părtinire
am sorbit un gheizer ca pe-un miez de nucă
laptele din aștrii și cu miera vieții
vor hrăni secunda când
ne vom topi
ca și cum am fi and-ul verde ocultat
în lut

noi ne vom supune unicul va scrie sub ocean respirul
munte-n cingătoare drept altar al rugii
pretutindeni în esențe
picătura naște mândră infinitul
abandon regal de forme

în vârf de falangă greier menestrel
schimbă codul sonic
gama
cheia sortii
demiurg cu morgă fără să ne-ntrebe încuie poemul
și azvârle cheia

cin' ne va traduce pulsul dacă mâine
a fost ieri
în călcâi de rouă

și noi unde duhul
cheia